

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/212/2018
Identifikačné číslo spisu:	8314208681
Dátum vydania rozhodnutia:	06.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8314208681.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Y. V.Č., bývajúceho v B. Č.. XX, zastúpeného JUDr. Martinom Salokom, advokátom so sídlom v Košiciach, Zvonárska č. 8, proti žalovanej R. Y., bývajúcej v B., G. Č.. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Ing. Renátou Vrobeľovou, advokátkou so sídlom v Humennom, Lipová č. 1, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 17 C 174/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. apríla 2017 sp. zn. 7 Co 216/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné rozsudkom zo 14. júna 2016 č. k. 17 C 174/2014-74 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej náhrady škody z ublíženia na zdraví, ktorá mu bola spôsobená 11. augusta 2002 pri dopravnej nehode zavinennej žalovanou, a ktorá predstavuje zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb.

1.1 Súd prvej inštancie ustálil, že vzhľadom na predchádzajúce právoplatné rozhodnutia v danej veci, predmetom konania zostala len suma 139.414,46 €, ktorá predstavuje mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia po tom, čo žalobcovi bola právoplatne z tohto titulu priznaná suma 4.200.000,- Sk. Poukázal na to, že zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad stanovený limit podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. v znení neskorších predpisov je prípustné iba v prípadoch hodných osobitného zreteľa, za ktoré treba považovať najmä prípady, kedy možnosti poškodeného sú veľmi výrazne obmedzené, či celkom stratené v porovnaní s vysokou a mimoriadnou úrovňou jeho kultúrnych, športových, či iných aktivít v čase pred vznikom škody. Žalobca utrpel úraz vo veku 21 rokov, v dôsledku poškodenia zdravia sa stal invalidným, neschopným vykonávať prácu automechanika, na ktorú bol vyučený, nemohol sa plne realizovať v rodinnom živote a jeho chudobný rečový prejav a mobilita prostredníctvom invalidného vozíka podstatným spôsobom obmedzujú žalobcu v normálnom živote. Vzhľadom na tieto obmedzenia bol toho názoru, že zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia na 50 - násobok sumy zodpovedajúcej základnému počtu bodov

(4.200.000,- Sk), ktoré bolo už rozhodnutím súdu žalobcovi právoplatne priznané, je primerané poškodeniu zdravia žalobcu i k jeho obmedzeniam v spoločenskom živote, či v oblasti kultúrnych, športových, či iných aktivít. Preto bol toho názoru, že nárok žalobcu na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb.) nad uvedené zvýšenie, nie je opodstatnený. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

2. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 24. apríla 2017 sp. zn. 7 Co 216/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 CSP). V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie ako i jeho právnym posúdením veci. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, i keď kvalita života je u žalobcu výrazným spôsobom znížená, žalobca nie je v dôsledku poškodenia zdravia úplne vyradený zo života, ako je to napríklad pri ešte ťažších zdravotných postihnutiach osôb trpiacich poúrazovou paraplégiou alebo poúrazovou kvadruplégiou. Terajší zdravotný stav umožňuje žalobcovi čiastočne rozumieť hovorovej reči a rozprávať, ako aj samostatne vykonávať niektoré denné úkony.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Podľa jeho názoru spočíva napadnutý rozsudok na nesprávnom právnom posúdení veci v otázke posúdenia primeranosti mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad sumu 50 - násobku sumy zodpovedajúcej základnému bodovému ohodnoteniu. Namietal, že odvolací súd náležite nezohľadnil všetky okolnosti majúce vplyv na rozhodnutie, a preto žiadal zmeniť rozsudok odvolacieho súdu a zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 139.414,46 €.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne a navrhla dovolanie zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

7.1. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

7.2. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

8. V danom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8.1. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad

Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

8.2. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP je relevantná právna otázka, pri riešení ktorej sa v rozhodovacej praxi vyskytla nejednotnosť navonok prejavená v prijatí odlišných právnych názorov; inými slovami ide o otázku, ktorú už dovolací súd riešil, v jej riešení dovolacími senátmi sa ale prezentuje nejednotnosť brániaca vytvoreniu ustálenej rozhodovacej praxi odvolacieho súdu. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, je jeho (procesnou) povinnosťou: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ označením konkrétnych (odlišných, napríklad aj navzájom si protirečiacich) rozhodnutí odvolacieho súdu doložiť, že predmetná právna otázka je dovolacím súdom skutočne rozhodovaná rozdielne. V rozhodnutí sp. zn. 8 Cdo 78/2017 najvyšší súd doslovne uviedol, že v takom prípade je dovolateľ „povinný dovolací dôvod vymedziť označením rozhodnutí odvolacieho súdu, v ktorých dovolací súd o danej právnej otázke rozhodoval rozdielne (zaujal iné právne závery)“.

8.3. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. c/ CSP.

9. Žalobca v dovolaní uviedol všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jeho názoru došlo v konaní pred prvoinštančným a odvolacím súdom, avšak žiadnym konkrétnym rozhodnutím najvyššieho súdu nedoložil svoju argumentáciu o tom, že dovolací súd pri posudzovaní miery primeranosti zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. rozhoduje rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP) prijímajúc v skutkovo a právne obdobných prípadoch odlišné právne závery. So zreteľom na to neboli dané procesné predpoklady, aby dovolací súd pristúpil k uskutočneniu meritórneho odvolacieho prieskumu.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolateľ nevymedzil uplatnený dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, dovolací súd dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

11. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 vo výroku vo veci samej a pomerom hlasov 2 : 1 vo výroku o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.